

עלון לצרכן לפי תקנות הרוקחים (תכשירים) התשמ"ו – 1986 התרופה משוקת על פי מרשם רופא בלבד

טקרוסל 0.5 מ"ג כמוסת

כל כמוסה מכילה:

Tacrolimus (as monohydrate) 0.5 mg	טקרולימוס (כמונוהידראט) 0.5 מ"ג
Tacrolimus (as monohydrate) 1 mg	טקרולימוס (כמונוהידראט) 1 מ"ג
Tacrolimus (as monohydrate) 5 mg	טקרולימוס (כמונוהידראט) 5 מ"ג

למידע על מרכיבים בלתי פעילים ולרגליים בתכשיר, ראה סעיף 2 "מידע חשוב על חלק מהמרכיבים של התרופה" וסעיף 6 "מידע נוסף".

קרא בעיון את העלון עד סופו בטרם תשתמש בתרופה. עלון זה מכיל מידע תמציתי על התרופה. אם יש לך שאלות נוספות, פנה אל הרופא או אל הרוחק. תרופה זו נרשמה לטיפול עבורך. אל תעביר אותה לאחרים. היא עלולה להזיק להם אפילו אם נראה כי כז מצבם הרפואי דומה.

1. למה מיועדת התרופה?

מניעת דחייה של שחל לאחר השתלה של כבד, כליה או לב. טיפול בדחייה של שחל העמידה לטיפול בתרופות אחרות המדכאות את מערכת החיסון (immunosuppressive medicinal products).

התרופה טקרוסל משתייכת לקבוצת תרופות המדכאות את מערכת החיסון. לאחר השתלת האיבר (כגון: כבד, כליה ולב) מערכת החיסון של גופך תנסה לדחות את האיבר החדש. טקרוסל משמשת לוויסות התגובה החיסונית של גופך ומאפשרת לגוף שלך לקבל את האיבר המושחל.

קבוצה תרופוטיית: מדכאי מערכת החיסון.

2. לפני השימוש בתרופה:

אין להלחף בתכשיר טקרולימוס אחר, אלא בידיעתו ובאישורו של הרופא ממרפאת ההשתלות בה הנך מטופל.

אין להשתמש בתרופה אם:
<ul style="list-style-type: none">אתה רגיש (אלרגי) לחומר הפעיל טקרולימוס או לכל אחד מהמרכיבים הנוספים אשר מכילה התרופה (ראה סעיף 6 "מידע נוסף"). אתה רגיש (אלרגי) לתרופה אנטיביוטית כלשהיא המשתייכת לקבוצת האנטיביוטיקות מסוג המקרולידים (כגון: אריתרומיצין, קלריתרומיצין, ג'וסאמצין).

אהרות מיוחדות הנוגעות לשימוש בתרופה:

לתשומת ליבך, חשוב שתודא שאתה תמיד מקבל את אותה התרופה שרשם לך מומחה ההשתלות בלבד פעם שאתה מקבל את התרופה בבית המרקחת. אם התרופה שקיבלת נראית שונה מזו שאתה מקבל בדרך כלל או שהנחיות השימוש השתנו, אנא פנה מיד לרוחק לודא שקיבלת את התרופה הנכונה. כל החלפה או שינוי מינון של תרופה המכילה טקרולימוס (החומר הפעיל בתרופה) חייבים להתבצע בידיעתו ובאישורו של הרופא ממרפאת ההשתלות בה הנך מטופל. אנא בדוק את שמו המסחרי של התכשיר שרשם הרופא במרשם מול התרופה שקיבלת מהרוחק ודא שהם זהים.

לפני הטיפול בטקרוסל, ספר לרופא אם:

- אתה צריך לקחת טקרוסל מדי יום. כל עוד אתה זקוק לדיכוי חיסוני על מנת למנוע דחייה של האיבר המושחל שלך. עליך לשמור על קשר סדיר עם הרופא שלך.
- יש להימנע מנטילת כל תרופה ממקור צמחי, כגון: היפריקום (St. John’s Wort) [*Hypericum perforatum*], או כל מוצר אחר ממקור צמחי, מאחר שהדבר עלול להשפיע על יעילות הטיפול ועל המנה הנדרשת של טקרוסל שאתה צריך לקבל. במקרה של ספק עליך לפנות לרופא שלך לפני נטיילת כל מוצר או תרופה ממקור צמחי.
- יש לך בעיות כבדד או יש ששך כל מחלה העולה להשפיע על הכבד שלך, ספר לרופא שלך מאחר שכבד עלול להשפיע על מינון הטקרוסל שאתה מקבל.
- הנך שח שדבר בטן חזק המלווה או שאינו מלווה בתסמינים אחרים, כגון: צממורות, חום, בחילה או הקאה.
- הנך סובל משלשול במשך יותר מיום אחד, ספר על כך לרופא שלך, מאחר שייחכן שהיה צורך להתאים את מינון הטקרוסל שהנך נוטל.
- ישנו שינוי חלילה החשמלית של הלב שלך הנקרא "הארכת מקטע QT".
- הגבל את חשיפתך לאור השמש ולקרני UV במהלך הטיפול בטקרוסל על ידי לבישת גיבוד מגן מתאים ושימוש בקרם הגנה מפני השמש עם מקדם הגנה גבוה. הסיבה לכך היא הסיכון האפשרי לשינויים ממאירים בעור הנולוה לטיפול שמדא את מערכת החיסון.
- הנך צריך לקבל חיסונים כלשהם, יש ליידע את הרופא שלך מראש. הרופא שלך ימליץ לך על דרך הטיפול הטובה ביותר.
- במטופלים שטופלו בטקרולימוס דווח על סיכון מוגבר של ליקוי במערכת הלימפה, המתבטא בייצור יתר של תאים (Lymphoproliferative disorders) (ראה סעיף 4 "תופעות לוואי").
- יש לך או נדם לך נזק לכלי הדם הקטנים ביותר, המכונה מיקראנגיופתיה טרומבוטית (thrombotic microangiopathy)/ארגמנת (פורפורה) של קרישה וחסר סטיות (thrombotic purpura)/תסמונת אורמיה המוליטית (Haemolytic uraemic syndrome). דעוך את הרופא אם אתה מפתח חום, חבורות מתחת לעור (עישיות) והופיע נקודות אדומות, עייפות בלתי מוסברת, בלבול, הצהבה של העור או העיניים, תפוקת שתן מופחתת, אובדן ראייה ופרוכוסים (ראה סעיף 4 "תופעות לוואי"). כאשר טקרולימוס נלקח יחד עם סירולימוס או אברולימוס, הסיכון לפתח תסמינים אלו עלול לעלות.

אמצעי זהירות לטיפול:

במהלך הכנה, יש להימנע ממגע ישיר עם כל חלק בגופך כגון: העור או העיניים, או משאיפה של תמיסה להדחקה, אבקא או גרגירים הכלולים בתכשירי טקרולימוס. אם מתרחש מגע כזה, שטוף את העור והעיניים.

בדיקות מעקב:

במשך תקופת הטיפול בטקרוסל ייתכן שהרופא שלך יפנה אותך לבדיעוז מספר בדיקות (כולל בדיקות דם, שתן, תפקוד הלב, בדיקות ראייה ובדיקות נוירולוגיות) מעת לעת. זהו הליך רגיל והוא יעזור לרופא שלך להחליט מהו המינון המתאים ביותר של טקרוסל עבורך.

אינטראקציות נתגבות בין תרופות:

אם אתה לוקח, או אם לקחת לאחרונה, תרופות אחרות כולל תרופות ללא מרשם ותוספי תזונה, ספר על כך לרופא או לרוחק. במיוחד אם אתה לוקח:

- אין ליטול טקרוסל יחד עם ציקלופפורין.

בכל ביקור אצל רופא שאינו מומחה ההשתלות שלך, ספר לרופא שאתה נוטל טקרולימוס. ייתכן שהרופא שלך יצטרך להתייען עם מומחה ההשתלות שלך אם עליך להשתמש בתרופה אחרת שעלולה להעלות או להפחית את רמת הטקרולימוס בדם.

רמת טקרוסל בדם עלולה להיות מופשעת מנטילת תרופות אחרות שאתה נוטל, ולחלופין רמות של תרופות אחרות בדם עלולות להיות מופשעות מטקרוסל. דבר זה עלול לחייב הפסקה, העלאה או הורדה במינון של טקרוסל. חלק מהמטופלים חוו עלייה ברמות הטקרולימוס בדם בזמן נטילת תרופות אחרות. עלייה ברמות הטקרולימוס בדם עלולה להוביל לתופעות לוואי מופחתות, כגון: בעיות בכליות, בעיות במערכת העצבים והפרעות בקצב הלב (ראה סעיף 4 "תופעות לוואי").

שקבע על רמת טקרוסל בדם עשויה להתרחש זמן קצר מאוד לאחר התחלת השימוש בתרופה אחרת. לכן ייתכן שהיה צורך במעקב תכוף אחר רמת הטקרוסל בדם במהלך הימים הראשונים של תחילת תרופה אחרת ולעיתים קרובות בזמן שהטיפול בתרופה האחר מתחיל. קיימות תרופות אחרות אשר עלולות לגרום לירידה ברמות הטקרולימוס בדם, דבר העלול להעלות את הסיכון לדחיית האיבר המושחל.

במידה, עלך לספר לרופא שלך אם אתה לוקח או לקחת לאחרונה תרופות עם חומרים פעילים כגון:

- תרופות נגד פטריות ואנטיביוטיקות, במיוחד אנטיביוטיקות מקבוצת המקרולידים, המשמשות לטיפול בפירוזיס כגון: טקוונאזול, פלוקונאזול, איטראקונאזול, פוסאקונאזול ווריקונאזול, קלטרומאזול, איסאבונאזול, מיקונאזול, קספופונג'ין, סליתרומיצין, איתרומיצין, קלריתרומיצין, ג'וסאמצין, אזיתרומיצין, ריפאמפיצין, ריפאבוטין, איזוניאיד ופלקולקסצילין.
- לטרמבורי, המשמש למניעת מחלה הנגרמת על ידי נגיף CMV (ציטומגלו-וירוס אנושי, human cytomegalovirus).
- מעכבי פרוטאז HIV (כגון: ריטונאביר, נלפינאביר וסאקווינאביר), התרופה המעבירה קוביציטסאט וטבליות משולבות, או מעכבי רוורס טרנסקריפטאז שאינם נוקליאזידים (אפאבירט, אטראבירין, נביראפין) המשמשים לטיפול בזיהום HIV (נגיף הכשל החיסוני האנושי).
- מעכבי פרוטאז HCV (כגון: טלפרפרי, בוצפרביר והשילוב אומביטאסביר/פארטאפרביר/ריטונאביר עם או ללא דאסאבוויר, אלבסביר/גרוספרביר וגלקרבר/פיברוטסביר) המשמשים לטיפול בזיהום דלקת כבד C (הפטטיס C).
- נילוטיניב ואימאטיניב, אלדלאסיב, סרטיניב, קריזוטיניב, אפלוטמיד, אנולוטמיד או מיטוטאן (המשמשים לטיפול בסוגי סרטן מסוימים).
- חומצה מיקופנולית (mycophenolic acid) המשמשת לדיכוי מערכת החיסון על מנת למנוע דחיית שתל.
- תרופות לטיפול בכיב קיבה ולהחזיר ושטי (acid reflux) (כגון: אומפרזול, לסופרזול או סימטידן).
- תרופות לטיפול בבחילות ובהקאות (כגון: מטוקלופראמיד).
- נוגדי חומצה המכילים מגנזיום-אלומיניום-הידרוקסיד המשמשים לטיפול בצרבת.
- טיפולים הורמונליים המכילים אתינליאסטרדיול (כגון: גלולות למניעת הריון) או דאנאזול.
- תרופות לטיפול ביתר לחץ דם או בבעיות לב כגון: ניפדיפין, ניקרדיפין, דיילטאזול, ווראפאמיל.
- תרופות אנטי-אריתמיות (אמידארון) המשמשות לטיפול בהפרעות בקצב הלב (אריתמיה).
- תרופות הנקראות סטטינים, המשמשות לטיפול ברמות גבוהות של כולסטרול וטריגליצרידים.
- התרופות נוגדות פירוזיסים (אנטי-אפילפטיות) קארבאמפין, פניטואין או פנוברביטל.
- התרופות המשמשות לטיפול בחום ובכאבים.
- התרופות הקורטיקוסטרואידיות פרדניזולון ומתילפרדניזולון.
- התרופה נוגדת הדיכאון נפאזודון.

כשכשירים ממקור צמחי המכילים היפריקום [St. John’s Wort (*Hypericum perforatum*)] על המצית של חמצ Schisandra sphenanthera, קנאבידיול (השימושים כוללים בין היתר טיפול בפרוכוסים).

ספר לרופא שלך אם אתה מקבל טיפול בהפטטיס C. הטיפול התרופתי בהפטטיס C עשוי לשנות את תפקודי הכבד שלך ועלול להשפיע על רמות הטקרולימוס בדם. רמות הטקרולימוס בדם עשויות לרדת או לעלות בהתאם לרמות שנרשמו לטיפול עבור הפטיטיס C. ייתכן שהרופא שלך יצטרך לעקוב מקרוב אחר רמות הטקרולימוס בדם ולבצע ההאמות הנוצחו של מינון טקרוסל לאחר התחלת הטיפול בהפטטיס C.

ספר לרופא אם אתה לוקח או צריך לקחת איבופרופן, אמפוטריצין B, אנטיביוטיקות (קוטריומקסזול, נוקומיצין, אנטיביוטיקות מסוג מינוגליקלידיום כמו גנטמיצין) או תרופות נגד נגיפים (כגון: אציקלוביר, גציקלוביר, סידופוברי ופוסקרט). תרופות אלה עלולות להחמיר בעיות בכליות או במערכת העצבים כאשר הן נלקחות יחד עם טקרוסל.

ספר לרופא אם אתה נוטל סירולימוס או אברולימוס. כאשר טקרולימוס נלקח יחד עם סירולימוס או אברולימוס, הסיכון לפתח מיקרואנגיופתיה טרומבוטית (thrombotic microangiopathy), ארגמנת (פורפורה) של קרישה וחסר סטיות (thrombotic purpura) (המשמשים לטיפול באורמיה המוליטית (Haemolytic uraemic syndrome), עלול לעלות (ראה סעיף 4 "תופעות לוואי").

בנוסף, ספר לרופא שלך אם אתה לוקח תוספי אשלגן או משתנים משמרי אשלגן (כגון: אמילוריד, טריאמתטרין או ספרילוקטון), או את האנטיביוטיקות טרימתופרים או קוטריומקסזול. העלבות להגביר את רמות האשלגן בדם, נוגדי דלקת לא סטרואידים (NSAIDs) (כגון: איבופרופן), המשמשים לטיפול בחום, דלקת, נוגדי קרישה, או תרופות לטיפול בסוכרת הינונות דרך הפה, בזמן שאתה נוטל טקרוסל.

אם אתה צריך לקבל חיסונים כלשהם, ידע את הרופא שלך מראש.

שימוש בתרופה ומזון:

יש ליטול את התרופה בדרך כלל על קיבה ריקה, או לפחות שעה אחת לפני ארוחה או 2-3 שעות אחרי ארוחה. יש להימנע מצריכת אשכוליות ומיץ אשכוליות בתקופת הטיפול בטקרוסל.

הריון והקה:

אם את בהריון או מניקה, חושבת שאת בהריון, או מתכננת הריון, היוועצי ברופא או ברוחק לפני נטילת תרופה זו.

טקרוסל מופרשת בחלב אם, לכן אין להניק בתקופה בה את נוטלת טקרוסל.

נהיגה ושימוש במכוונות:

אין להגה או להשתמש בכילים או כוס מלא על קיבה ריקה, או לפחות שעה אחת לפני ארוחה או אם אתה לא רואה בביורר לאחר נטילת טקרוסל. תופעות אלו נצפו בתדירות גבוהה יותר כאשר טקרוסל נלקחה בשילוב עם צריכת אלכוהול.

מידע חשוב על חלק מהמרכיבים של התרופה:

התרופה מכילה לקטוז. אם נאמר לך על ידי הרופא שלך שיש לך אי-סבילות למסוכים מסוימים, פנה לרופא שלך בטרם נטילת תרופה זו. תרופה זו מכילה פחות מ-23 מ"ג נתרן בכמוסה, ולפיכך נחשבת "נטולת נתרן".

3. כיצד תשתמש בתרופה?

יש להשתמש בתכשיר תמיד בהתאם להוראת הרופא. עליך לבדוק עם הרופא או הרוחק אם אתה בטוח בנכונת המינון ואופן הטיפול בתכשיר. עליך לודא שאתה מקבל את אותו תכשיר טקרולימוס בכל פעם שאתה מקבל את התרופה בבית המרקחת, אלא אם הרופא המומחה ממרפאת ההשתלות בה אתה מטופל הסכים לשנות לתכשיר טקרולימוס אחר.

המינון ואופן הטיפול יקבעו על ידי הרופא בלבד. המינון המקובל בדרך כלל הוא:

יש ליטול תרופה זו פעמיים ביום, במידה שהבחנת בשינוי במראה התרופה או בהוראת השימוש, עליך לזווח לרופא או לרוחק מהר ככל האפשר על מנת לודא שהנך נוטל את התרופה הנכונה.

המינון ההתחלתי למניעת דחיית האיבר המושחל שלך יקבע על ידי הרופא שלך לפי חשוב בהתאם למשקל גופך. מינון ההתחלי מיד לאחר השתלה נע בדרך כלל בטווח של 0.075-0.30 מ"ג לל"ג משקל גוף ליב, בהתאם לאיבר המושחל. המינון המתאים לך מבוסס על מבווס על מצב בריאותם הכללי ועל אילו תכשירים נוספים מסוג מדכאי מערכת החיסון שהנך נוטל. יש לבצע בדיקות דם שיגרתיות לפי הנחיות הרופא לפי בקיעת המינון הנכון ולהתאמו מעפע לפעם. הרופא ישקול הורדת מינון של טקרוסל לאחר היציבות מצבך. הרופא יתה אתך לזגבי מספר הכמוסות המדויק ותדירות נטילתן.

אין לעבור על המנה המומלצת.

צורת הנטילה:

- יש ליטול טקרוסל פעמיים ביום, בדרך כלל בביוקר ובערב. יש ליטול טקרוסל בדרך כלל על קיבה ריקה, או לפחות שעה עם כוס מים מרחה עם 2-3 שעות אחרי ארוחה.
- יש לבצע את הכמוסות בשלמותן עם כוס מים מרחה עם הוצאתן מהמגשי (בליטור).
- אין ללעוס את הכמוסה ואסור לפתוח ולפיץ את תוכן הכמוסה.
- יש להימנע מאכילת אשכוליות ומצריכת מיץ אשכוליות בזמן השימוש בטקרוסל.

אין לבלוע את השקית וספוחת הלחות שבתוך שקית האלומיניום.

אם נטלת בטעות מינון גבוה יותר או אם בטעות בלע ילד מן התרופה, פנה מיד לרופא או לחדר מיון של בית חולים והבא את ארית התרופה איתך.

אם נשחח ליטול תרופה זו בזמן המיועד, אין ליטול מנה כפולה על מנת לפצות על מנה שנשכחה. אם נשחח ליטול כמוסות טקרוסל חכה עד למועד המנה הבאה והמשך כרגיל בנטילת הכמוסות. יש להתמיד בטיפול כפי שהומלץ על ידי הרופא.

אם אתה מפסיק את נטילת התרופה, הפסקת הטיפול בטקרוסל עלולה להגדיל את הסיכון לדחיית האיבר המושחל. אל תפסיק את הטיפול שלך אלא אם הרופא שלך הורה לך לעשות כך.

אין ליטול תרופות בחושרך! בדוק התווית והמנה בכל פעם שהנך נוטל תרופה. הרכב משקפיים אם הנך זקוק להם.

אם יש לך שאלות נוספות בנוגע לשימוש בתרופה, היוועץ ברופא או ברוחק.

4. תופעות לוואי:

כמו בכל תרופה, השימוש בטקרוסל עלול לגרום לתופעות לוואי בחלק מהמשתמשים. אל תיבהל ומקרא רשימת תופעות הלוואי. ייתכן שלא תסבול מאף אחת מהן. טקרוסל מפחיתה את מנגנון ההגנה של גופך (מערכת חיסון), אשר פועל ביכולת הגוף להילחם בזיהומים. לכן, ייתכן שאתה נוטה יותר לפתח זיהומים בזמן שאתה נוטל טקרוסל. זיהומים מסוימים עלולים להיות חמורים או קטלניים וישוים לכלול זיהומים הנגרמים על ידי חיידקים, וירוסים, פטריות, טפילים או זיהומים אחרים.

יש לספר לרופא מיד אם אתה מזהה סימנים המעידים על זיהום הכוללים:

- חום, שיעול, כאב גרון, חולשה או תחושה כללית לא טובה.
- אובדן זיכרון, קושי בחשיבה, קושי בהליכה או אובדן ראייה – אלה עשויים לנבוע מזיהום מוחי מאוד נדיר, שעלול להיות קטלני – Progressive multifocal leukoencephalopathy (PML).

תופעות לוואי חמורות עלולות להתרחש, כולל אלו המפורטות להלן.

פנה לרופא באופן מיידי אם יש לך או אם אתה חושד שיש לך אחת מתופעות הלוואי החמורות הבאות:

תופעות לוואי חמורות שכוחות (עשויות להשפיע על עד 1 מתוך 10 מטופלים):

- נקב במערכת העיכול: מתבטא בכאבי בטן עזים העלולים להיות מלווים או לא מלווים בתופעות נוספות כגון: צממורות, חום, בחילה או הקאה.
- ליקויים בתפקוד האיבר המושחל.
- שטטוש ראייה.

תופעות לוואי חמורות שאינן שכוחות (עשויות להשפיע על עד 1 מתוך 100 מטופלים):

- מיקרואנגיופתיה טרומבוטית (פגיעה בכלי הדם הקטנים ביותר), כולל תסמונת אורמיה המוליטית (Haemolytic uraemic syndrome), מצב המתבטא בתופעות הבאות:
- מיעות או אי-מתן שתן (אי-ספיקת כליות חריפה), עייפות קיצונית, הצהבה של העור או העיניים (צהבת) וחבורות חריגות או דימום וסימנים של זיהום.

תופעות לוואי חמורות נדירות (עשויות להשפיע על עד 1 מתוך 1,000 מטופלים):

- ארגמנת (פורפורה) של קרישה וחסר סטיות (Thrombotic thrombocytopenic purpura): מצב של נזק לכלי הדם הקטנים ביותר המתבטא בחום, חבורות תת-עוריות ותופעות הלוכיים כנקודות אדומות קטנות, עם או בלי עייפות קיצונית בלתי מוסברת, בלבול, הצהבה של העור או העיניים (צהבת), עם תסמינים של אי-ספיקה כליתית חריפה (מיעות או אי-מתן שתן), אובדן ראייה ופרוכוסים.
- תסמונת טוקסיק אפידרמל נקרוליזיס (Toxic epidermal necrolysis): כרסום (ארוזיה) ושלפוחיות בעור או ברקמות ריריות, עור אדום ונפוח העלול להינתק מחלקים גדולים של הגוף.
- עיוורון.

תופעות לוואי חמורות נדירות מאוד (עשויות להשפיע על עד 1 מתוך 10,000 מטופלים):

- תסמונת סטיבנס ג'ונסון (Stevens-Johnson syndrome): כאבים לא מוסברים נרחבים בעור, נפיחות בפנים, מחלה חמורה עם שלפוחיות בעור, בפה, בעיניים ובאברי המין; סרפדת, נפיחות בלשון, התפשטות של פריחה אדומה או סגולה בעור, השלת עור.
- הפרעות בקצב הלב מסוג Torsades de pointes: שינויים בתדירות קצב הלב העלולים להיות מלווים או לא מלווים בתופעות כגון: כאבים בחזה (תעוקת חזה), עילפון, ורטגו או בחילה, ולפטיציות (תחושה של תעוקת לב) וקושי בנשימה.

תופעות לוואי חמורות ששכיחותן אינה ידועה (תופעות שלא ניתן להעריך את שכיחותן על פי המידע הקיים):

זיהומים אופורטוניסטיים (זיהום חיידקי, פטרייתי, נגיפי או טפילי): שלשול ממושך, חום וכאב גרון.

- גידולים שפירים וממאירים דווחו בעקבות טיפול כתוצאה מדיכוי מערכת החיסון. דווחו מקרים של אפליזה של תאי דם אדומים (pure red cell aplasia, ירידה חמורה מאוד בספירת תאי הדם האדומים), אנמיה המוליטית (ירידה במספר תאי הדם האדומים בעקבות הרס חריג המלווה בעייפות) וחום נוטרופני (ירידה בתאי הדם הלבנים מהסוג אשר נלחם בזיהום, מלווה בחום). לא ידוע בדיוק באיזו תדירות תופעות לוואי אלה מופיעות. ייתכן שלא תחוש כלל בתסמינים, או כיתלות בחומרת מצבך ייתכן שתחוש ב: עייפות, אדישות, חיוורון חריג של העור, קוצר נשימה, סחרחורת, כאב ראש, כאב בחזה ותחושת קור בידיים ובכפות הרגליים.
- מקרים של אגראנוציטוזיס (agranulocytosis) (ירידה חמורה במספר תאי הדם הלבנים המלווה בכיבים בפה, חום וזיהומים). ייתכן שלא יהיו לך תסמינים כלל או שתחשו בחום מתאומי, צממורות וכאב גרון.

- גחובות אלרגיות ואנפילקטיות המתבטאות בתסמינים הבאים: פריחה פתאומית מגדגת (סרפדת), נפיחות בידיים, בכפות הרגליים, בקרסוליים, בפנים, בשפתיים, בפה או בגרון (העלולה לגרום לקשיי בליעה או נשימה) ואתה עלול להרגיש על סף עילפון.
- תסמונת אנצפלופתיה אחורית הפיכה (Posterior reversible encephalopathy [PRES]) (ראה סעיף 4 "תופעות לוואי"), כשיש שינויים במועדי התופעות האחרות הפיכה, אשר דווחו במספר מטופלים אשר טופלו בטקרולימוס.
- ניורופתיה אופטית (פגיעה בעצב הראייה): בעיות בראייה כגון: ראייה מטושטשת, שינויים בראיית הצבע, קושי לראות פרטים או הגבלה של שדה הראייה שלך.

תופעות הלוואי המופיעות להלן עלולות להתרחש לאחר קבלת טקרוסל ועלולות להיות חמורות:

תופעות לוואי שכוחות מאוד (עלולות להשפיע על יותר מ-1 מתוך 10 מטופלים):

- עלייה ברמת הסוכר בדם, סוכרת, עלייה ברמת האשלגן בדם.
- עלייה בחץץ הדם.
- תוצאות לא תקינות בבדיקות של תפקוד כבד.
- שלשול, בחילה.
- בעיות בכליות.

תופעות לוואי שכוחות (עלולות להשפיע על עד 1 מתוך 10 מטופלים):

- ירידה בספירת כדוריות דם (סטיות, כדוריות דם אדומות או לבנות), עלייה בספירת כדוריות דם לבנות, שינויים בספירת כדוריות דם אדומות (הנראים בבדיקות דם).
- ירידה ברמת המגנזיום, הפוספאט, האשלגן, הסיידן דם והנתרן נזליים, הצטברות נוזלים, עלייה ברמת חומצת שתן או ברמת השומנים בדם, ירידה בתיאבון, עלייה בחומציות בדם, שינויים אחרים במלחים בדם.
- תסמיני חרדה, בלבול, אי התמצאות, דיכאון, שינויים במצב הרוח, סיטוים, הזיות, הפרעות נפשיות.
- פרוכוסים, הפרעות בהכרה, עקצוץ ותחושת נימול (לעיתים מלווים בכאב) בידיים ובכפות הרגליים, סחרחורות, פגיעה ביכולת הכתיבה, הפרעות במערכת העצבים.
- רגישות מוגברת לאור, בעיות בעיניים.
- גיטנון (צלצולים באוזניים).
- ירידה בזרימת הדם בכלי הדם בלב, דופק לב מהיר.
- דימום, חסימה חלקית או מלאה של כלי הדם, ירידה בחץץ הדם.
- קוצר נשימה, שינויים ברקמת הריאות, הצטברות נוזלים סביב הריאות, דלקת של הלוע, שיעול, תסמינים דמויי שפעת.
- דלקות או כיבים הגורמים לכאבי בטן או לשלשול, דימומים בקיבה, דלקות או כיבים בפה, הצטברות נוזלים בבטן, הקאות, כאבי בטן, קשיי עיכול, עצירות, גזים, נפיחות, צואה רכה, בעיות בקיבה.
- שינויים בתפקוד הכבד ובאוזני הכבד, הצהבת העור על רקע בעיות בכבד, נזק לרקמת הכבד, דלקת של הכבד.
- גרד, פריחה, גשירת שיער, אקנה, זיעה מוגברת.
- כאבים במפרקים, בגפיים, בגב ובכפות הרגליים, התכווצות שרירים.
- אי-ספיקה כלייתית, ירידה בביצור שתן, ליקוי או כאב בעת מתן שתן.
- חולשה כללית, חום, הצטברות נוזלים בגוף, כאב וחוסר נוחות, עלייה ברמת האנזים לאלקלין פוספטאז (alkaline phosphatase) בדם, עלייה במשקל, תחושה של שיבוש בטמפרטורת הגוף.

תופעות לוואי שאינן שכוחות (עלולות להשפיע על עד 1 מתוך 100 מטופלים):

- שינויים בקרישת הדם, ירידה בכל ספירות תאי הדם.
- התייבשות.
- ירידה ברמות החלבון או הסוכר בדם, עלייה ברמת הפוספאט בדם.
- תדמנת, דימום במוח, שבץ מוחי, שיתוק, הפרעה מוחית, ליקויים בדיבור ובשפה, בעיות זיכרון.
- שטטוש ראייה בשל ליקוי בעדשות העיניים.
- ליקוי שמיעה.